

den Natur, som findes i dette Lovforslags § 6, og som jeg nylig har tilladt mig at oplæse.

I Lovforslaget § 7 bestemmes, at „Arbejdsgiveren maa ikke anvende Barnet eller det unge Menneske til Arbejde, der er skadeligt for dets Sundhed, eller som ikke staaar i Forhold til dets Kræfter. Kun undtagelsesvis maa det anvendes til andet Arbejde end til det, hvortil det er antaget“, og med Hensyn til de unge Menneskers Stilling i Sygdomstilfælde foreslaar vi i § 8 følgende: „Bliver Barnet eller det unge Menneske sygt i Tjenesten, er Arbejdsgiveren pligtig at sørge for, at vedkommende kommer under Lægebehandling eller bliver indlagt paa Hospitalet. Arbejdsgiveren er pligtig at udrede Løn under Sygdommen, indtil Opsigelse lovlig kan ske“.

Vi har anset det for rigtigt, at der blev skabt en Kontrol i de enkelte Kommuner med Hensyn til Overholdelsen af denne Lov, og at Befolkningen selv ved valgte Mænd og Kvinder bør have Adgang og Pligt til at udøve denne Kontrol. Derfor foreslaar vi i § 9: „Til at føre Tilsyn med Overholdelsen af Bestemmelserne i denne Lov vælger hver Kommunalbestyrelse for et Aar ad Gangen ved Forholdstalsvalg 3 Mænd eller Kvinder“. Det er maaske rimeligt, at man udvider dette Tal noget, og der kan nærmere forhandles i det Udvalg, som senere antagelig vil blive nedsat om det foreliggende Lovforslag, om, hvorvidt man her i Stedet for at have 3 bør have 5 Personer. Sikkert vil det være ønskeligt, at der i et saadant Udvalg sad i alt Fald eet kvindeligt Medlem fra de Hjem, hvorfra netop den Ungdom kommer, hvormod der her er Tale.

I § 10 foreslaar vi en Straffebestemmelse, der lyder saaledes: „Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 10 til 1,000 Kr. Sagerne behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen“.

Vedtages dette Lovforslag, ophæves ikke alene Tyendeloven og de til den sig knyttende Ændringer, som er vedtagne fra 1854 indtil Dato, men tillige Lov om Forandringer i Forligsvæsenet af 4. Marts 1857 § 8. og den gamle kongelige Forordning af 5. Marts 1734 § 7. Jeg ønsker at tilføje, at Forslagsstilleren gaar ud fra som noget selvfølgeligt, at det Privilegium, som Tyendet har ifølge Konkurslovens § 33 til at faa tilgodehavende Løn udbetalt, vedblivende opretholdes ogsaa for unge

Mennesker, som den nye Lov vil komme til at angaa.

Jeg skal med disse Ord anbefale dette Lovforslag og som en yderligere Motivering for dets snarlige Gennemførelse fremhæve, hvad jeg allerede pegede paa ved Forelæggelsen her den 19. December i Fjor, at vi nu staaar overfor et Rigsdagsvalg, hvor man giver Tyendet Adgang til ved sin Stemmeafgivning at øve Indflydelse paa Lovgivningsmagten og derved paa Samfundsstyrelsen, saa at Tyendet derved stilles lige med alle andre Borgere, og det vil da være særdeles ønskeligt, om vi nu kunde faa slettet det Skel, der i Lovgivningen bestaar for Tyendets Vedkommende, et Skel, der vil blive staaende, saa længe vi overhovedet har noget, der kan betegnes som Tyendelov. I samme Øjeblik vi ophæver Tyendeloven, ophæver vi ogsaa noget af det uhyggelige Skær af en Pariakaste, som hviler over den tjeneude Stand i vort Land. Det har været mig en Glæde at høre Talsmænd fra andre Partier i Hovedsagen slutte sig til den Opfattelse, at vi maa bort fra den gamle, forældede, urimelige, for ikke at sige barbariske, Tyendelov, og at vi maa have indført en tidssvarende Beskyttelseslovgivning for de unge Arbejdere i privat Tjenesteforhold. Jeg tager disse Udtalelser, der igennem de mange Aars Forhandlinger er faldet, som et godt Varsel for, at det Lovforslag, jeg her har den Ære at anbefale til Vedtagelse af Rigsdagen, vil faa en let og hurtig Gang igennem Rigsdagen.

N. C. Jensen: Det Lovforslag, der her er fremsat af det socialdemokratiske Parti, betegner for dette Partis Vedkommende en Skiften Standpunkt fra 1911—12. Den Gang fastholdt det socialdemokratiske Parti under Behandlingen her i Tinget af dette Spørgsmaal stærkt, at Tyendeloven ganske vist maatte revideres i moderne Retning, men at den maatte opretholdes for Tyendets Skyld, hvilket for øvrigt ogsaa blev gjort gældende af Flertallet indenfor Venstrepartiet: for Tyendets Skyld maatte man opretholde Tyendeloven. Det socialdemokratiske Parti fremsatte dog stærkest dette Krav. Det var ikke saaledes, at blot det daværende Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) var Talsmand derfor, nej, det ærede Medlem fra Fakse, den nuværende socialdemokratiske Kontrolminister (Stauning), og det ærede Medlem fra Stege